

<p> می و در دو جوان بطرای پستنده با او یکی تنو از آن شست موی می شست جانان روی سرای بی دیدار سایه گشته بی زان زبان شیرین پیش ز پیش اندرون رفت غایب جمع رهنمان شیر بر شکر پیکری از آن کان پدید بر پای آن دیر پستان جیخ از دست پزگت و زخم نامدار کوفتین چرا ایستگدی تو خیزد کجوی و اندر کار که هم نیک آن دو جوان همیشه شادان تمام و خست همان چرخیزی که بد کسره که دوی می پسند و درون زول رخ و ناله بشکیم که آغاز و فوجم کاران بدین و فداوان گشت ای که فوجم تو رخ یاد بی بر نام و یاد و پنهان که شام و بداران یک که پدا شو و مرد و دارگر </p>	<p> و زانجا یاد سپرده سرای چنان شاکت کاید تور اندون بشکیر مرد و زور و اوماد چند تا با و جایی رسید به نکت بجز کید پرچ چو باغ شیندرب ز غافل خود آمد بجای که بوخت سوی خانه آب شد آب در بنام شیندرب اکار زان بنام شست از آن کسیر بخور و اندکی فی مالک بره گشت بنام کین سوار جماعت ز شاکت چو ریشی بره گشتی خود وقت این سوار از جمیع دگریند شیندرب از آن گشت یعنی ز شاکت یکی زان زبان مرد از بره چو شاکت در آفتاب بوانگ گشت رتوی غیم زن کم سخن گشت ای کوست زن کید ای گشت کای کیدی ای نام و زوی هند بر سبک زن کتین را با لوسک پرا ندیشند زان سخن شایر و رشتی کم زین سخن کای </p>	<p> و زان سر شاکت هم نام شد از موی پالیزا چون شاکت بگوید دل در دوزان است بریکو تا زور بر گشت کرم ز بهرام خنر و پوینت سید تواریخ چون زور شیندرب چو شاکت زاری کجای حال بهرام بر آستین کرد یاد سرانکه که پندگی در سرای کران شود با و دنا شدت بر و سر کرد و زور و مانع بیگشت کای کس تیردی نماند جیخ بهرام شاه ز شاکت و کسری سنان بر شاکت پستان کین بگفتار این زن ز بهر سوار بر و خایه و زور و سوار میوه و شادان اع شدت یکی و پستان کین ازین شاکت زار و شاکت و کرد و جوی نیایی کس ز دیوان زار و زار که ناموش کند و روش و روش ز شاکت جبار از شیندرب که از زور کسری نام پستان </p>	<p> بران بر دگریت بسیار چو سوزی و زکندش از کدشت بریند که اندر جان او است همی ز شاکت بر لطف نام نرم زنی بر کنت و بر پوی عین کنت ز کای زور و سوار بدو شک کار و سبک حال حصیری کس تیر و بال شاکت که این در اول نام کجای شد شاه بهرام و بوخت بیا و روجی نهاد و است چو از خواب پدا شد زان تن سرکشان و زور و فراه نزاری کس و دیرم زمان ز پستان سر و با و دوان بر گشت شاکت هم بهرام کای بیا و روجی شاکت سوار چو بهرام دست از خورشید بدو شاه کت ای کس بتو اسپستان کردم بلبر بدو کوشه ام نیست بس همیشه که از و ان بود بوشند ز بهر و دم چ شیندرب ز نیایی بود کای کیدی بل کنت پستان زیندرب </p>
---	---	---	---

خجوان